

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA (ny.sz.: 3547)

képviselésében eljár:

dr. Galambos Károly ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja

kamarai azonosítószám: [REDACTED]

Székhelye: [REDACTED]

Telefon/fax: [REDACTED]

E-mail címe: [REDACTED]

Hiv.sz: **Zalaegerszegi Törvényszék Bf. 288/2016/4.**

Alkotmánybíróságnak

(Keszthelyi Járásbíróság útján)

8360 Keszthely

Georgikon u. 16.

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

I. Az alkotmányjogi panasz

1) A mellékelt (I/1. alatt) csatolt ügyvédi meghatalmazás alapján [REDACTED] indítványozó képviselésében eljárva

a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében [(1054 Budapest, Alkotmány u. 4. I/105. Levélcím: 1366 Budapest 5. Pf: 35.) eljáró ügyvéd dr. Galambos Károly ügyvéd] a törvényes határidőben - az Alaptörvény **24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján** és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § (1) bekezdés a) pontja alapján

alkotmányjogi panasz indítvány

terjeszték elő a Füle Szilveszter vádlott ellen rágalmozás vétsége miatt folyamatban volt büntető ügyben a **Keszthelyi Járásbíróság 2016. május 12. napján kelt 8. B.48/2015/21. sorszámú első fokú ítéletét (I/2 alatt csatolva) helybenhagyó, a Zalaegerszegi Törvényszék Bf. 288/2016/4. sorszámú 2016. szeptember 16. napján jogerős - a magánvádló jogi képviselője részére 2016. október 19-én kézbesített - végzése (I/3 alatt csatolva) ellen.**

Indítványozó kéri, hogy Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. § (3) bekezdés b) pontja alapján – az Alaptörvénnyel ellentétes **Zalaegerszegi Törvényszék Bf. 288/2016/4. sorszámú jogerős végzését** – a Keszthelyi Járásbíróság 8. B. 48/2015/21. sorszámú első fokú ítéletére is kiterjedően – **a 150.000,- Ft költség tekintetében megsemmisíteni szíveskedjék,**

A jogerős ítélet ezen rendelkezése sérti a [REDACTED] **magánvádlónak** az Alaptörvény I. cikkében, az V. cikkében, a XIII. cikk (1) bekezdésében, és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt alapvető jogait, mert az eljáró bíróságok az 527.000,- Ft bűnügyi költség helyett csupán 150.000,- Ft költséget ismertek el, és ebben marasztalták a vádlottat.

25

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
I/105.	
10/2105-012001	
2016 DEC 27.	
Példány: Keszthelyi Járásbíróság	Kezelőiroda:
Melléklet: 6+9 uchl	←
2016 DEC 19.	

ny: T
8 B 48/2015
25 HU

Magánvádoló indítványozó az alkotmányjogi panaszt az alábbiakkal indokolja.

II. Az Indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogai megjelölése, valamint az Alaptörvénynek azok a rendelkezései, amelyet a megsemmisíteni indítványozott jogerős bírósági döntés sért

2) A jogerős első fokú ítélet, illetve másodfokú végzés, illetve bírói eljárás ellentétes az Alaptörvény – lentebb hivatkozott – rendelkezéseivel.

Az Alaptörvény rendelkezései az alábbi irányadó előírásokat tartalmazzák:

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

V. cikk

Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

3) A jogerős bírósági határozat nem egyeztethető össze a Nemzeti Hitvallásban foglalt alapelvekkel, továbbá az R) cikk, a 26. cikk és 28. cikk rendelkezéseivel sem, miszerint:

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, **a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.**

26. cikk

(1) **A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírakat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártnak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.**

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

4) A jogerős I. fokú ítéletet – a Héri János magánvádló részére és Füle Szilveszter vádlott terhére megállapított költség tekintetében - helyben hagyó II. fokú végzés sérti a büntető eljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) több rendelkezését is. Ezek a következők:

Be. 74. § (1) Bűnügyi költség

a) az a költség, amelyet az ügyben az eljárás megindításától a büntetés végrehajtásának befejezéséig, továbbá a rendkívüli jogorvoslati eljárás, valamint a különleges eljárások során az állam előlegezett,

b) a terheltnek, a sértettnek, a magánfélnek, a pótmagánvádlónak és a magánvádlónak, a terhelt és a sértett törvényes képviselőjének az ügyben felmerült készkiadása, akkor is, ha azt az állam nem előlegezte,

c) a kirendelt védőnek és a sértett, a magánfél, valamint a pótmagánvádló képviselőjének készkiadása és díja, akkor is, ha azt az állam nem előlegezte.

A bűnügyi költség viselése

338. § (1) A bíróság a vádlottat a bűnügyi költség viselésre kötelezi, ha őt bűnösnek mondja ki, vagy szabálysértés elkövetéséért a felelősségét megállapítja. Ez a rendelkezés nem vonatkozik arra a bűnügyi költségre, amelynek viselésére a törvény alapján mást kell kötelezni.

(4) A bíróság a bűncselekmény súlyához képest aránytalanul nagy bűnügyi költség egy részének megfizetése alól a vádlottat mentesítheti.

Az eljárt I-II. fokú bíróság ezen törvényi rendelkezéseket nem hagyhatta volna figyelmen kívül. (Lásd Alaptörvény R) cikkét és 28. cikkét.

Indítványozó úgy véli, hogy a Be. 338.§ (4) bekezdése alapján a bűnügyi költség mérséklésének törvényi feltételei nem álltak fenn, ezzel a lehetőséggel az eljárt bíróságok nem éltek, mivel erre vonatkozó indokolást és jogszabályi hivatkozást sem az I. fokú, sem pedig a II. fokú határozat nem tartalmaz.

III. Közvetlen érintettség kifejtése

5) Az indítványozó, [REDACTED] magánvádlót a jogerős bírósági határozat közvetlenül érinti, mivel - az Alaptörvény I. cikkében garantált alapjogainak sérthetlensége és elidegeníthetlensége ellenére – a bíróságok által hozott jogerős ítélet nem marasztalta a vádlottat a magánvádló jogi képviselője részére magánvádló által megfizetett bűnügyi költségek teljes összegében.

Az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták a magánvádló jogi képviselője és a magánvádló között 2015. január 13. napján kelt ügyvédi megbízási szerződésben foglalt ügyvédi munkadíjat és felmerült költségeket. Nem vették figyelembe a magánvádló által a jogi képviselő részére a számlák alapján megfizetett **527.000,- Ft költséget**, hanem e helyett a bíróság **150.000,- Ft (bűnügyi) költség** megfizetésére kötelezte csupán a vádlottat.

6) [REDACTED] feljelentése alapján a Keszthelyi Járásbíróság 8.B.48/2015/21. sorszámú ítéletében bűnösnek mondta ki [REDACTED] vádlottat a Btk. 226.§ (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő 2 rb rágalmazás vétségében. Ezért a vádlottat halmazatban önálló intézkedésként 2 év próba bocsátotta. A bíróság a vádlottat kötelezte [REDACTED] magánvádló részére 10000,- Ft eljárási illeték és 150.000,- Ft (bűnügyi) költség megfizetésére.

Az első fokú ítélet ellen a magánvádló fellebbezést terjesztett elő a költség tekintetében, és a **150.000,- Ft költségnek az 527.000,- Ft-ra történő felemelését kérte.**

Fellebbezése alátámasztására becsatolta a magánvádló által megfizetett számlákat, jogi indokként pedig hivatkozott a Be. 74.§ (1) b) és c) pontjára, valamint a Be. 338.§ (1) bekezdésére, továbbá a Be. 514.§-ára. **(I/4 irat – számlamelléletek nélkül)**

A Zalaegerszegi Törvényszék a 2016. szeptember 16-án kelt Bf. 288/2016/4. sorszámú végzésével az első fokú ítéletet helyben hagyta.

A II. fokú bíróság szerint az első fokú bíróság az ítéletben részletesen megindokolta, hogy miért nem látott lehetőséget ezen költség megítélésére.

Kifejtette, hogy az ügyvédi munkadíj szabad egyezkedés tárgya a védő és az ügyvéd között. Azonban helyesen döntött az első fokú bíróság, amikor a magánvádló és védője között kialakult munkadíj harmadik félre háruló kifizetését korlátok közé szorította.

Az első fokú bíróság (a **26/2003.(VII.1.)IM_BM-PM rendelet** alapján) kiszámította, hogy útiköltség, iratszerkesztés, ítéleti jelenlétre milyen összegeket számít fel, ezeket a törvényszék helyénvalónak találta. Annál is inkább, mert osztotta az első fokú bíróság álláspontját, hogy [REDACTED] vádlott ellen csekély tárgyi súlyú bűncselekmény miatt volt folyamatban büntető eljárás, amelynek jogi megítélése egyszerű volt, tekintettel arra a tényre, hogy vádlott a terhére rótt bűncselekmény elkövetését ténybelileg elismerte.

Mindezek alapján a törvényszék megállapította, hogy az első fokú bíróság által megítélt 150.000,- Ft költség helytálló összeg, annak felemelésére a fellebbezésben benyújtott számlák ellenére sem látott lehetőséget, így a járásbíróság döntését a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

III. Indokolás az alapjogokat sértő jogerős bírósági döntésnek az Alaptörvénybe ütközésére

a) Az alapjogok védelmének biztosításához való jog sérelme (I. cikk)

7) Az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése az állam (állami szervek) tekintetében tartalmaz olyan kötelezettséget, amely alapvető jogként jelenik meg a polgár számára. Ez pedig az EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogai tiszteletben tartásának parancsa. A bíróságok számára is ez – mint az állam részének – az alapvető jogok védelme, első rendű kötelezettsége!

Az eljárás I-II. fokú bíróság ennek a kötelezettségnek nem tett eleget, mert figyelmen kívül hagyták a magánvádló által (a magánvádló-sértett személye elleni támadásra tekintettel a védelme érdekében kifejtett ügyvédi tevékenységre) megfizetett költséget, és az így felmerült készkiadást bünyügyi költségként nem róta ki teljes egészében a vádlottra.

Ezzel nemcsak a Be. 74. § (1) és 338. § (1) bekezdésében foglalt jogszabályi rendelkezéseket sértették meg, hanem az Alaptörvény I. cikkének sem tettek eleget.

b) A személy védelméhez való jog (V. cikk) és a tulajdonhoz való jog sérelme (XIII. cikk)

8) E jog szoros és kölcsönös összefüggésben van - az ügyvédi tevékenység vonatkozásában is - a **tulajdonhoz való joggal. [XIII. cikk (1) bekezdése].**

Az ügyvédhez való jogot a polgárok számára az ügyvédekről szóló **1998. évi XI. törvény (Ütv.)** biztosítja.

2.§ Az ügyvéd Magyarország valamennyi bírósága és hatósága (a továbbiakban együtt: hatóság) előtt eljárhat, és minden ügyben elláthatja a megbízó jogi képviselőjét. [...]

4. § Ügyvédet mindenki szabadon választhat.

Díjazás

9. § (1) Az ügyvédet a tevékenységéért megbízási díj és költségtérítés illeti meg.

(2) Az ügyvédi megbízási díj szabad megállapodás tárgya.

A fentiekre tekintettel a bíróság nem hagyhatja figyelmen kívül a számlával igazolt, és megbízó által az ügyvédi tevékenységért megfizetett díjazást és költségtérítést a magánvádas eljárás bünyügyi költsége meghatározásánál.

Az I-II. fokú bíróság által a magánvádló jogi képviselő közreműködésére figyelemmel a bünyügyi költség megállapításánál figyelembe vett, *a terhelt és a védő készkiadása, illetőleg a védő díja állam általi megtérítésének szabályairól, valamint a büntetőeljárásban részt vevő személyek és képviselőik költségéről és díjáról* szóló **26/2003. (VII. 1.) IM–BM–PM együttes rendelet (továbbiakban: IM rendelet)** alkalmazására indítványozó álláspontja szerint tévesen – az Alaptörvény megsértésével - került sor.

6. § (1) A magánfél, a magánvádló és a pótmagánvádló képviselőjének munkadíjaként a bíróság a 3. és 4. §-ban meghatározott összegű díjat állapít meg.

3. § (1) A meghatalmazott védő díjaként meg kell téríteni

a) a nyomozati cselekményeken, ügyészégi eljárási cselekményeken való részvételért, a fogva lévő terhelttel folytatott megbeszélésért megkezdett óránként 3000 Ft munkadíjat,

b) a bírósági tárgyaláson való megjelenésért megkezdett óránként 4000 Ft, de megtartott tárgyalásonként legalább 10 000 Ft munkadíjat.

(2) Különösen bonyolult ügyben a bíróság a védő kérelmére az (1) bekezdésben foglalt díj összegét 20%-kal megemelheti.

(3) Ha az eljárási cselekmény megtartására nem került sor, a védőt az (1) bekezdésben meghatározott díj 50%-a illeti meg.

(4) A fogva lévő terhelttel folytatott megbeszélés időtartamát a terhelt fogva tartását foganatosító szerv igazolja.

4. § (1) Ha a terheltet csak egyes vádpontokban mentik fel, a 3. § (1) bekezdésben foglalt díj összegét a bíróság ennek arányában az általa indokolt mértékre leszállíthatja.

(2) Ha az ügyben több meghatalmazott védő járt el, a terhelt részére csak egy védő munkadíját és készkiadását kell megtéríteni.

(3) Ha az ügyben egymást követően több meghatalmazott védő járt el, a védő munkadíjának és költségterítésének megállapítása során a korábban eljáró védő munkadíját és költségterítését is be kell számítani.

(4) A védő díjának és költségének a terhelt által megelőlegezett és számlával vagy egyéb bizonylattal igazolt részét a terhelt részére kell megtéríteni.

Az IM rendelet 6. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 4.§ (4) bekezdése szerint is a magánvádló képviselője részére a magánvádló által megelőlegezett egyéb bizonylattal (jelen esetben a megbízási szerződéssel és a büntető bírósági iratokból megállapítható tények alapján közokirattal) igazolt részét az I. fokú bíróságnak meg kellett volna magánvádló részére a terhelt által téríttetnie, továbbá a II. fokú eljárásban magánvádló jogi képviselője által becsatolt számlák alapján a költségeket a tényleges (munkadíj, tárgyalási és közlekedési, illetve ügyviteli) költségekre fel kellett volna a Törvényszéknek emelnie. **Ennek elmulasztása sérti az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát.**

A jogerős ítélet szerint a magánvádló személyét jogtalan támadás érte, amellyel kapcsolatban ügyvédi segítséget vett igénybe, ezen jogtalan támadás elhárításához, jogai védelme érdekében (Alaptörvény V. cikk.)

Az ezen jog alapos érvényesítésével kapcsolatos költségek viselését nem lehet a magánvádlón hagyni, mert ez sértené ezen jog érdemi, tényleges érvényesítésének lehetőségét.

Az ember személye elleni jogtalan támadás elhárítása nemcsak az önvédelmi intézkedés foganatosítását, hanem a jogtalan támadóval szemben való jogi fellépést is magában foglalja.

Indítványozó véleménye szerint sérül ez az alapvető jog, ha az eljáró bíróságok nem biztosítják – a jogsértő bűnösségének kimondása esetében - az ezzel kapcsolatban – az ügyvéd és megbízó között létrejött szerződés alapján (I/5 alatt csatolva) felmerült és igazolt költségek maradéktalan megtérítését.

Ennek hiányában az eljáró bíróságok nem teljesítik az Alaptörvény I. cikkében foglalt védelmi kötelezettségüket.

A személy elleni jogtalan támadás (2 rb. nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmozás) elhárításához való jog sérelme - jelen esetben - maga után vonta a tulajdonhoz való jog sérelmét is.

Az indítványozónak ugyanis nem került megtérítésre azon kiadása, amelyet a személye elleni jogtalan támadás tekintetében a jogát képviselő ügyvéd megbízásával megelőlegezett.

A szabad ügyvédválasztás és szabad díjmegállapodásra tekintettel indítványozó álláspontja szerint e tekintetben **nincs az eljáró bíróságnak beavatkozási joga, ezen díjak és költségek felülvizsgálatára**. Tehát figyelembe kell vennie magánvádló képviselőjének az esetleges utazásával, a megbízó és ügyvéd együttműködésével, a tárgyalásokon való megjelenéssel felmerült költségeket és kiadásokat.

Az ilyen jog gyakorlása sértené az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdését, miszerint *(1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.*

Ezen vállalkozás szabadságának része a megbízó és az ügyvéd közötti szerződési szabadság, a szerződések tiszteletben tartása; így az eljáró bíróságoknak a magánvádló által kifizetett költségeknek a vádlottra történő terhelésnek mellőzése sérti az Alaptörvény ezen rendelkezését is.

Az indítványozónak erre tekintettel sérült a tulajdonhoz való alapvető joga, mert a személye elleni jogtalan támadás elhárításával kapcsolatos költségeket az állam bírósága nem ismerte el ezen jogvédelemmel kapcsolatos költségeknek és a vádlottat nem kötelezte ezen költségeknek a magánvádló részére történő megfizetésére.

c) A bíróságok előtt a tisztességes és pártatlan eljáráshoz való jog [XXVIII. cikk (1) bekezdés]

9) Indítványozó szerint a másodfokú bíróság nem tett eleget a magánvádló fellebbezésének elbírálásával kapcsolatban az indokolási kötelezettségének, így az eljárásával megsértette a magánvádló tisztességes és pártatlan eljárásához való alapvető jogát. A II. fokú bíróság nem adott számot, hogy a Be. felhívott rendelkezései alapján a magánvádló által az ügyvéd részére kifizetett munkadíjat, készkiadásokat és forgalmi adót, miért nem terheli a vádlottra.

A II. fokú bíróság jogszabállyal nem támasztotta alá, hogy a Be. 338.§ (1) bekezdésében foglaltak ellenére – *miért döntött helyesen az első fokú bíróság, amikor a magánvádló és védője között kialakult munkadíj harmadik félre háruló kifizetését korlátok közé szorította.*

A II. fokú bíróság nem adott számot sem az általa említett korlátok jogi alapjáról, sem pedig annak mértékével kapcsolatban nem tartalmaz indokolást a II. fokú végzés.

10) Indítványozó álláspontja szerint a fellebbezési eljárás nem tekinthető tisztességes és pártatlan eljárásnak abban az esetben, ha a II. fokú bíróság nem indokolja meg, hogy a vádlottat a jogszabály kötelező rendelkezése ellenére milyen alapon mentesíti a (bűnügyi) költségek egy részének a megfizetése alól (különösen, ha azt a magánvádló a jogi képviselőjének már megfizette).

Nem tekinthető tisztességes eljárásnak, ha a magánvádló és ügyvéd között létrejött megbízási szerződést a bíróságok figyelmen kívül hagyják, és a kirendelt védő jogállására tekintettel a 26/2003.(VII.01.)IM-BM-PM alkalmazásával határozza meg a bíróság a vádlott által viselendő munkadíjat és egyéb költségeket.

A II. fokú bíróság tévedett, amikor a cselekmény tárgyi súlyát csekélynek minősítette, hiszen a vádlott a rágalmozással a büntető eljárás során sem hagyott fel. Azonban a magánvádló ezek

miatt újabb magánindítványt nem terjesztett elő, csupán súlyosbító körülményként kérte figyelembe venni. A cselekmény tárgyi súlyát a nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmazásnak jelentősen kiemeli, hogy a vádlott posta útján legkevesebb 20 embernek küldte el a rágalmozó írásbeli levelét, közel 10 évvel az általa vélhetően megtörtént, vádlott becsületét és jó hírnevét sértő eseményekkel kapcsolatban.

A II. fokú bíróság a magánvádló fellebbezése alapján úgy hagyta helyben az I. fokú ítéletet, hogy arra hivatkozott, miszerint az ügy „*jogi megítélése egyszerű volt, tekintettel arra a tényre, hogy vádlott a terhére rótt bűncselekmény elkövetését ténybelileg elismerte*”, azonban ezenkívül a bíróság a Be. 338. § (4) bekezdésére nem hivatkozott.

E körben magánvádló hivatkozik arra, hogy „*ténybeli elismerés*”, vagy az „*ügy egyszerű jogi megítélése*” alapján a bűnügyi költség más módon való számítására (megbízási szerződés helyett és kirendelt védő díjazásával) a törvény nem ad lehetőséget. Jelen esetben ugyanis a költséget a magánvádló ténylegesen is megfizette a jogi képviselőnek.

d) Az érdemi jogorvoslathoz való jog sérelme [XXVIII. cikk (7) bekezdés]

11) Indítványozó véleménye szerint a sérti az érdemi jogorvoslathoz való jogot, ha a II. fokú bíróság nem adja indokát annak, hogy a bűnügyi költségre vonatkozó I. fokú döntés elleni fellebbezésben foglaltak alapján miért nem ismerhető el a magánvádlónál felmerült költség és azt a Be. 338. § (1) bekezdése alapján miért nem kell a vádlottnak – a bűnössége ellenére – megfizetnie.

A bűnügyi költség mérséklésének indokaként a II. fokú bíróság nem hozhat fel olyan indokot, amelyet a törvény nem tartalmaz, és nem tart a bűnügyi költség mérséklése tekintetben méltányolható indoknak.

A Be. 338. § (4) bekezdése e tekintetben „*a bűncselekmény súlyához képest aránytalanul nagy bűnügyi költség*” egy részének megfizetése alól mentesítheti a vádlottat.

Indítványozó álláspontja szerint a bűncselekmények súlyához képest egyrészt nem volt aránytalanul nagy a bűnügyi költség, még arra tekintettel sem, hogy a magánvádló budapesti székhelyű ügyvédett vett igénybe.

Jelen esetben azonban a II. fokú bíróság nem mentesítette a vádlottat [mivel ezt az indokolás nem tartalmazza és a Be. 338. § (4) bekezdését sem hívta fel a bíróság], hanem nem tartotta megalapozottnak a magánvádló által igazolt és megfizetett bűnügyi költséget.

Magánvádló álláspontja szerint így az eljáró bíróságok megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt érdemi jogorvoslathoz való jogot.

V. Jogorvoslati jog kimerítése, nyilatkozat egyéb eljárásról

12) Az Indítványozó ██████████ magánvádló a jogorvoslatot (fellebbezést) kimerítette. Az alkotmányjogi panaszt Indítványozó a II. fokú jogerős bírósági végzés ellen terjesztette elő.

A jogerős büntetőbírószági határozat ellen Indítványozó felülvizsgálati indítványt nem terjesztett elő, tekintettel arra, hogy az a bűnügyi költségre vonatkozó jogszabálysértő döntés tekintetében nem terjeszthető elő. [Lásd Be. 417.§ II. b-c) pontja, 418.§ (2) bekezdés].

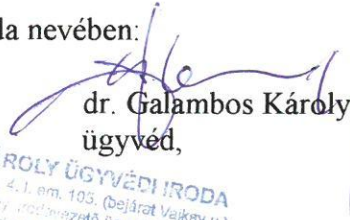
Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság a megalapozott döntéshez szíveskedjék beszerezni a **Keszthelyi Járásbíróság 8. B. 48/2013. sorszámú büntető ügyének** iratait.

Budapest, 2016. december 15.

Tisztelettel:

képviselésében a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében:

dr. Galambos Károly
ügyvéd,

Mellékelt irat: 5 db

Ügyvédi meghatalmazás (I/1.)

Keszthelyi Járásbíróság (I/2.)

Zalaegerszegi Törvényszék (I/3.)

Magánvádoló 2016. május 13-án kelt fellebbezési indokolása (I/4.) – számlák nélkül

Ügyvédi megbízási szerződés (I/5.)

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA
1054 Budapest, Alkotmány u. 4. l. em. 105. (bejárat Vajkay u.)
Dr. Galambos Károly, közzelkötő ügyvéd
közlekedési eszközjogsz.
Adószám: 18150409-2-41
Telefon: +36-30-663-3308